

РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. Благоевград, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20211210101852 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от „В.....“ Е..., с ЕИК ...сътс седалище и адрес на управление: гр. Б. ул. „А...“ №... представлявано от инж. Р... Н... Д... – у..., срещу "Е..." Е... С ЕИК ...е адрес обл. Б...общ. Б... п.к. ... ул. "И..." №.. представлявано от У..... А... Г... Т.....с която е предявен иск с правно основание чл. 422 от ГПК.

С исковата молба се иска от съда ДА ПРИЗНАЕ ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Е.... С ЕИК ...че има задължение към „В.....“ ... - Б....., ЕИК в общ размер на 6365, 67 лв. (шест хиляди триста шестдесет и пет лева и шестдесет и седем стотинки), от които 6151, 11 лв. (шест хиляди сто петдесет и един лев и единадесет стотинки) – главница, представляващи стойността на доставена, но неизплатена ВиК услуга за периода от 18.08.2020 г. до 15.01.2021 г. и 214,56 лв. (двеста и четиринадесет лева и петдесет и шест стотинки) - лихва за забава, дължима за периода от 12.11.2020 г. до 17.03.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до съда до реалното изплащане на задължението.

Претендират се сторените в заповедното и в исковото производство разноски.

Твърди се в исковата молба, че въз основа на подадено от „В....“ Е...- Б... Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, против ответното дружество е образувано ч. гр. дело № ... по описа на Районен съд - Б.... по което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение. В указания от съда срок от страна на длъжника пред съда е депозирано писмено възражение срещу заповедта за изпълнение на парично задължение, поради което същата не е влязла в сила. На основание чл. 422 от ГПК и в указания от Районен съд - Б.... едномесечен срок, с настоящата искова молба предявява обективно съединени установителни искове срещу ответника ...“. С ЕИК с адрес обл. Б... общ. Б... п.к. ул. "И..." № ..., представлявано и управлявано от А... Г.... Т....

Сочи се, че съгласно §1, ал. 1, т. 2 от Допълнителни разпоредби на Закон за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги „потребители“ на „В..." услуги са: юридически или физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В...услуги; юридически или физически лица - собственици или ползватели на имоти в етажна собственост; предприятия, ползващи вода от

водоснабдителните мрежи на населените места за технологични нужди или подаващи я на други потребители след съответна обработка по самостоятелна водопроводна инсталация, непредназначена за питейни води. В чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г., за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи е посочено, че „получаването на услугите „ВиК“ се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от съответния регулаторен орган“. Общите Условия се изготвят от „В... Е...и се одобряват от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) към МС на основание чл. 6, ал. 1, т. 5 от ЗРВКУ. Същите влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централен и местен ежедневник и имат сила на договор между доставчика на „...В.“ услуги и потребителите, без да е необходимо изричното им приемане от страна на потребителите. До настоящия момент в сила са били Общите Условия за предоставяне на „ВиК“ услуги на потребителите, одобрени с Решение № ...

Твърди се, че “Е.....“ Е... С ЕИК с адрес обл. Б.... общ. Б... п.к.ул. “И...В... № ... представлявано и управлявано от А....Г.... Т..., с индивидуален абонатен номер съгласно чл. 33, ал. 2 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор „В....“ Е.... - Б.... одобрени от ДКЕВР с решение № е длъжен да заплаща дължимите суми за ползваните ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Поддържа се, че предоставените и ползваните „ВиК“ услуги от потребителя “Е..., С ЕИК, са за обект “Л....“... находящ се на адрес: обл. Б. о...бщ. Б.... гр. Б. ул.С...“ № ... Доставчикът на ВиК услугите, „В....“ Е... - Б....се сочи, че е издал 3 (три) броя фактури по индивидуален абонатен номерна “Е...“ Е..., С ЕИК в които се вписват показанията на водомера за обект “Л....“, находящ се в обл., общ. Б.... гр. Б.... ул. „С...“ № ... По този абонатен номер са отчетени 3 показания, които са таксувани с посочени единични цени за „...“ услуга „вода“ и върху общата дължима сума, се начислява данък върху добавената стойност в размер на 20 на сто върху данъчната основа. Така изчислена сумата по всяка една фактурата се дължи в 30 - дневен срок от датата на издаването ѝ по аргумент на чл. 33, ал. 2 от Общите условия. След този срок се начислява лихва за забава от първия ден след изтичането на 30 - дневния срок за плащане на дължимото. Както в нормативната уредба, така и с разпоредбата на чл. 44 от Общите условия е предвидено, че при неизпълнение в срок на задължението за заплащане на ползваните „ВиК“ услуги, потребителят дължи на оператора обезщетение в размер на законната лихва по аргумент на чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, считано от първия ден след настъпване на падежа до деня на постъпването на дължимата сума по сметка на доставчика „В.....- Б.... За този период ответникът не е заплащал дължимите по така издадените фактури суми на определения с Общите условия падеж, който е 30-дневен след датата на фактуриране, заради което е изпаднал в забава.

Посочено е и се твърди, че за периода от 18.08.2020 г. до 15.01.2021 г. на Е..... с абонатен №.... за адрес: обл. Б.... ...общ. Б., гр. Б....ул. „С...“ № ..., са издадени 3 (три) броя фактури, както следва: 1. Фактура . с.....съдържаща информация за отчетени кубичи 2602.00 за времето от 18.08.2020 г. до 07.10.2020 г., за които се дължи сумата в размер на 6337.33 /шест хиляди триста тридесет и седем лева и тридесет и три стотинки/ лв. с ДДС, за услуга - вода и начислена лихва в размер на 214.31 /двеста и четиринадесет лева и тридесет и една стотинки/ лева; 2. Фактура №.....съдържаща информация за отчетени кубичи 4.00 за времето от 07.10.2020 г. до 18.11.2020 г., за които се дължи сумата в размер на 9.60 /девет лева и шестдесет стотинки/ лв. с ДДС, за услуга - вода и начислена лихва в размер на 0,19 /деветнадесет стотинки/ лева; 3. Фактура №.... съдържаща информация за отчетени кубичи 8.00 за времето от 18.11.2020 г. до 15.01.2021 г., за които се дължи сумата в размер на 18.74 /осемнадесет лева и седемдесет и четири стотинки/ лв. с ДДС, за услуга - вода и начислена лихва в размер на 0,06 /шест стотинки/ лева.

На длъжника е изпратена Покана за доброволно плащане от „В.....- Б....с № но длъжникът не е заплатил задължението си към настоящият момент.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства.

С разпореждане № 718/01. 09.2021г. съдията докладчик, след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл. 129 от ГПК/ и допустимост на предявените с нея искове, в съответствие с чл. 130 от ГПК, на основание чл. 131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл. 131, ал. 2 от ГПК.

Изпратеното съобщение до ответната страна е връчено на 21.09.20 21г. лично.

Видно от материалите по делото в указания на ответника едномесечен срок от получаване на съобщението е депозиран писмен отговор по подадената искова молба, с който се оспорва предявения иск. Претендират се сторените разноски.

Твърди, че между страните няма валидно сключен договор за предоставяне на ВиК услуги, а след като такъв договор не е подписан, то 4 отношенията на страните не се регулират от посочените от ищеца нормативни актове. В конкретния случай не може да се приложат и общите условия издадени от ищцовото дружество. Начина и реда за сключване на договор за предоставяне на ВиК услуги е уреден в НАРЕДБА № 4 ОТ 14 СЕПТЕМВРИ 2004 Г. ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ И ЗА ПОЛЗВАНЕ НА ВОДОСНАБДИТЕЛНИТЕ И КАНАЛИЗАЦИОННИТЕ СИСТЕМИ. Сочи се, че съгласно чл.8 ал.5 от Наредбата „Новите потребители приемат общите условия със сключването на писмен договор за присъединяване към водоснабдителните и канализационните системи.“ Съдържанието на този текст, безспорно установява наличието на писмен договор като форма на валидност за отношенията между страните. Липсата на писмен договор между страните по настоящото производство се твърди, че установява липсата на валидна облигационна връзка. Наличието на открита партия на името на ответното дружество не означава наличието на валидно облигационно отношение между страните.

Във връзка с изложеното оспорва количествата вода, отчетени от служители на „.....В. и отразени в процесните фактури, оспорва и факта, че тази вода е била доставена до обект стопанисван от дружеството.

С Определение №..... по делото е насрочено открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно разрешаване на спора.

В съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовано, не изпраща представител.

Ответното дружество, редовно призовано се представлява в съдебно заседание от редовно упълномощен процесуален представител адв. Ч., който поддържа подадения отговор. Изразява становище по същество, че исковете са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени. Претендират се сторените по делото разноски.

По делото са приобщени представените от ищеца писмени документи, като същите са приети и приобщени към доказателствения материал по делото.

След съвкупен анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. №....по описа на Районен съд – гр. Б..., ищецът е подал Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, въз основа на което съдът е издал Заповед № ...за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по силата на която е разпоредено длъжникът „Е....сът седалище и адрес на управление: гр. Б... ул. „И... В....№... представлявано от А... Г... Т...-управител да заплати на заявителя „В....“ ... със седалище и адрес на управление: гр. Б..., ул. „А...Ч...“ № ...представлявано от инж. Р...Н....Д.... – управител, следните суми:

- 6151,11 лв. /шест хиляди сто петдесет и един лева и единадесет стотинки/ - главница, представляваща стойността на доставена, но неизплатена от длъжника ВиК услуга за имот, находящ се в гр. Б... ул. „С...“ № ... за периода от 18.08.2020 г. до 15.01.2021 г. по абонатен

номер 4114441, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда /26.04.2021г./ до окончателното погасяване.

- 214,56 лв. /двеста и четиринадесет лева и петдесет и шест стотинки/ - лихва за периода от 12.11.2020г. до 17.03.2021г., и

- 127,31 лв. /сто двадесет и седем лева и тридесет и една стотинки/ - заплатена по делото държавна такса.

Заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК е връчена на длъжника на 26.05.2021г., като в законоустановения срок на 21.06.2021г. е постъпило възражение. Съдът е приел постъпилото възражение, като е указал на заявителя, че може да предяви иск срещу длъжника за установяване на вземането си по издадената Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в едномесечен срок от съобщаването, като довнесе дължимата държавна такса и представи доказателства, че е предявил иска си в посочения срок.

Видно е, че в законоустановеният едномесечен срок за предявяване на установителен иск, от връчване на съобщението по чл. 415 от ГПК на 24.06.2021г., ищецът е депозирал на 08.07.2021г. настоящата искова молба, с която иска да се признае за установено по отношение на ответника, че дължи сумите, присъдени с издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 1056/2021г. по описа на Районен съд – гр. Б....

Ето защо и въз основа на изложеното съдът намира, че предявеният иск е допустим и за ищеца е налице правен интерес от търсената защита с предявения по чл. 422 от ГПК иск.

Безспорно е, че ищцовото дружество е „ВиК оператор” по смисъла на чл.198 „о”, ал. 1 от Закона за водите и предоставя ВиК услуги на потребителите срещу заплащане за територията на гр. Б.... По делото са представени и приети Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК оператор „В....

По делото е представено и прието заявление за откриване на партида на потребители на ВиК услуги по чл. 3, т. 2 и 3 от ОУ за стопански и обществени нужди вх. №....за потребителски №...от което се установява, че ответното дружество е поискало да се открие партида за отчитане на ползвани ВиК услуги за обект „Л....“ с адрес гр. Б.... ул. „С....“ № ...Към заявлението е представена декларация от дружеството, че е запознат с ОУ, както и декларация-съгласие по чл. 2, ал. 3 от ОУ /без номер и дата/, от която е видно, че Кмет на Община Благоевград като собственик на имот с идентификатор 04279.621.41 по КК на гр. Б...., намиращ се в ж.к. „Е....“, в района на ЗМК, схема № е дал съгласие на „Е... да бъде открита партида за обект заведение „Б...“.

По делото е представен Констативен протокол № 0754/18.08.2020г. /нечетлив/, справка за определяне на изразходвани водни количества по реда на чл. 50 от ОУ за предоставяне на ВиК услуги на потребителите при установено незаконно присъединяване, отнасяща се до ответното дружество с посочен период 3654 дни и сума общо с ДДС 6 124, 00 лв. без дата и период, уведомителни писма за извършена проверка и констатирано незаконно присъединяване писмо изх. № ПИ-10-363/16.12.2020г. във връзка с подадено възражение относно констативен протокол, като нито едно от писмата, видно от обратните разписки не е връчено, които писмени доказателства съдът намира за неотнормими към предмета на делото, доколкото твърденията на ищцовото дружество в исковата молба не касаят констатирано незаконно присъединяване.

По делото са приети като доказателства фактури, издадена от ищцовото дружество, за периода от 18.08.2020 г. до 15.01.2021 г. на Е....с абонатен №...за адрес: обл. Б...общ. Б.... гр. Б... ул. „С....“ № ... както следва: 1. Фактура 6000458642/12.10.2020 г., съдържаща информация за служебно начислени кубичи 2602.00 за времето от 18.08.2020 г. до 07.10.2020 г., за които се дължи сумата в размер на 6123, 02 лв.; 2. Фактура №6000465074/03.12.2020 г., съдържаща информация за отчетени кубичи 4.00 за времето от 07.10.2020 г. до 18.11.2020 г., за които се дължи сумата в размер на 9, 41 лв. с ДДС; 3. Фактура №6000470075/03.02.2021 г., съдържаща информация за отчетени кубичи 8.00 за времето от 18.11.2020 г. до 15.01.2021 г., за които се дължи сумата в размер на 18, 68 лв. с ДДС.

На длъжника е изпратена Покана за доброволно плащане от „В...- Б... с № 84975/10.02.2021г., която не е връчена.

Други доказателства във връзка с разпределената доказателствена тежест ищцовото дружество не е ангажирало.

На базата на така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Предявените иски с правно основание чл. 422 от ГПК, във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 410 от ГПК, във връзка с чл.288, във връзка с чл.286 от ТЗ, във връзка с чл.79 от ЗЗД, във връзка с чл.294 от ТЗ, във връзка с чл.86, ал.1 от ЗЗД, за установяване на паричното вземане са допустими, тъй като е налице правен интерес от предявяване на иска, което се доказва от приложеното ч.гр.д. № 1056/2021г. по описа на Районен съд – гр. Б... по което срещу ответника е издадена Заповед № 93820/26.04.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника и в законоустановения срок е подал възражение, като ищцовото дружество в рамките на преклузивния едномесечен срок по чл. 415, ал. 1 от ГПК, за спазването на който съдът следи служебно, съгласно т. 5а от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС е подал настоящата искова молба.

Разгледан по същество, искът се явява неоснователен.

Доказателствената тежест: Ищецът следва да докаже, че между страните се е развило заповедно производство; подаване в срока по чл.414, ал.2 от ГПК на възражение от длъжника, подаване в срока по чл.415, ал.1 от ГПК на установителния иск от заявителя; ищецът следва да установи при пълно и главно доказване фактът, че между страните е било сключено соченото по вид правоотношение по доставка на ВиК услуги, т.е. да установи съдържанието на същото - т.е. правата и задълженията на страните, доколкото спорното вземане се поддържа на договорно основание в ИМ, както и че е изправна страна по същото, както и че за ответната страна като потребител е възникнало задължение – изискуемо и ликвидно такова в посочения в исковата молба размер и основание, както за главницата, така и за акцесорното вземане за лихва.

Ответникът носи тежестта да докаже плащане на задълженията.

Правоотношенията между страните по делото се регулират от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ), Наредба № 4 от 14.09.2004 год. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите, одобрени от ДКЕВР с Решение № ОУ-09 от 11.08.2014 г.

Съгласно чл.11, ал.7 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/, ВиК операторите публикуват одобрените от ДКЕВР общи условия на договорите за предоставяне на ВиК услуги най-малко в един централен и един местен ежедневник. Те влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им.

Съгласно чл. 8 от действащата Наредба № 4/ 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи, получаването на ВиК услугите се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика на ВиК системите, като в конкретния случай отношенията между страните по предоставяне на ВиК услуги са уредени от одобрени от ДКЕВР общи условия. Предвид посочената нормативна уредба, сключването на индивидуален писмен договор между субектите не се изисква. Според пар. 1, ал. 1, т. 2 от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и според чл. 3 от посочената Наредба, потребители на ВиК услуги са собствениците или притежателите на вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдени имоти, която постановка е залегнала и в чл. 2, ал. 1 точки 1 и 2 от общите условия на оператора. Тази разпоредба регламентира няколко основни групи потребители: собственици, носители на ограничено вещно право на ползване, предприятия, препродаващи непитейна вода след обработката ѝ, субекти по чл. 2 ЗРВКУ – наематели.

За да възникне задължението за заплащане на ВиК услуги, за който и да е субект, той на първо място трябва да има качеството на "потребител" на тези услуги, по смисъла на чл. 2, ал.1 ОУ за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор - Благоевград.

В случая ответникът оспорва, че е потребител на услуги, предоставени от ищеца за процесния период, като поддържа, че липсва писмен договор. Видно от представеното заявление от ответното дружество същото очевидно е било наемател на обекта, като е представена и декларация-съгласие от собственика за откриване на партида. Независимо от това обаче ищцовото дружество не доказва, че страните са били в облигационни отношения за посочения период, доколкото на първо място началния период по първата фактура е 18.08.2020г., а заявлението на ответното дружество за откриване на партида е от 31.08.2020г., т.е. след това. Отделно от това не са представени каквито и да било доказателства, че ответното дружество е било наемател на обекта, за който се претендира доставена и незаплатена вода за процесния по делото период. Следователно ищецът не установи, че именно ответникът е материалноправно легитимиран да отговаря по исковите. По делото не са ангажирани доказателства същият да е собственик или ползвател /носител на ограничено право на ползване/, или наемател на посочения в исковата молба имот за процесния период, каквото качество изисква горепосоченият нормативен акт по отношение потребителя.

В този контекст може да се обобщи, че ищецът не е провел пълно доказване, от което да се направи сигурен фактически извод, че между него и ответника, в рамките на исковия период, е било налице договорно облигационно отношение, касаещо доставка на вода.

Съгласно чл.6 ал.1 т.5 от ЗРВКУ КЕВР одобрява общите условия на договорите за предоставяне на ВиК услугите на потребителите. ВиК операторите публикуват одобрените от комисията общи условия на договорите за предоставяне на ВиК услуги най-малко в един централен и един местен ежедневник. Те влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им-чл.11 ал.7 ЗРВКУ. В срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответния ВиК оператор заявление, в което да предложат различни условия.

Действително общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите влизат в сила за потребителите без изричното им писмено приемане и обвързват страните.

В конкретния случай обаче ищецът не представя доказателства, че общите условия са сведени до знанието на потребителите чрез публикуване на същите в един централен и един местен ежедневник. Съдът няма задължение служебно да установява тези обстоятелства.

Предвид на тази констатация не може да се приеме, че ОУ има обвързващо действие спрямо ответника.

Дори и да се приеме, че общите условия са публично известни и този факт не се нуждае от доказване съдът намира, че на отделно основание предявеният иск се явява неоснователен, тъй като по делото не са представени доказателства от ищеца за това, че е бил изправна страна и че е доставял твърдените услуги, които са правилно начислени и определени по размер периодично отчитане на количеството доставена вода съгласно установени правила.

На първо място, видно и от представените от самия ищец писмени доказателства, че за периода от 18.08.2020г. до 07.10.2020г. сумата от 6337, 33 лв. не се касае до доставена и потребена вода, каквито са основанията, посочени както в заявлението за издаване на заповед за изпълнение и в исковата молба, а се касае до начислена санкция във връзка с констатирано незаконно присъединяване към ВиК ситемата. Такива обаче основания съдът не следва да разглежда, доколкото не са наведени в исковата молба.

Предвид изложеното съдът намира, че в случая от самите изявления на ищеца се налага извода на неоснователност на предявения иск на посочените основания, а именно доставена и незаплатена вода.

На следващо място съгласно Наредба №4/14.09.2004г. и Общите условия ищецът има задължението да доставя на потребителите вода с питейно качества, съгласно изискванията на действащото законодателство и/или да отвежда и/или пречиства отпадъчни води /чл.7 т.1

от Общите условия/; да отчита показанията на средствата за измерване при условията и сроковете, определени в Общите условия и да издава фактури или други разходно-оправдателни документи, отговарящи на изискванията на Закона за счетоводството /чл.7 т.6 от ОУ/.

Съгласно чл.22 от ОУ изразходваните количества питейна вода се отчитат по водомер, монтиран на водопроводното отклонение от В и К оператора и/или в имотите на потребителите. Показанията на водомерите на водопроводни отклонения се отчитат с точност до 1 куб.м. за период не по-дълъг от: 3 месеца - за потребители по чл. 3, т.1 /за питейно-битови нужди/- чл.23 ал.1 т.2 ОУ. В чл.23 от ОУ е регламентиран подробно реда и начина на отчитане на водомерите, а чл.24 ал.4 от ОУ регламентиран реда за определяне и начисляване на количеството изразходвана питейна вода в случаите на отказ на потребителя да осигури достъп на длъжностното лице до водомера, или при неосигуряване на достъп повече от една година. Съгласно чл.33 от ОУ ВиК операторът издава ежемесечни фактури при наличие на консумация и/или служебно начисляване на количества, а потребителите са длъжни да заплатят дължимите суми за ползваните ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране.

Съгласно чл. 32, ал. 4 от Наредба №4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, отчетените данни по ал. 2 и ал. 3 се установяват чрез отбелязване в карнета, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път. В настоящия случай няма данни процесният водомер да е бил подменен с такъв с радиомодул и е следвало да бъде отчитан периодично с посещения на място или при неосигуряване на достъп да се начислява потребление по служебен ред – чл. 35 ал. 5 и ал. 6 от Наредбата.

Ищцовото дружество, чиято е доказателствената тежест не е установило нито количеството потребена вода в имота на ответника през процесния период /карнет/, нито начина на отчитането □ съгласно правилата, регламентираны в Общите условия, действали през процесния период и съгласно Наредбата. Напротив твърди, че част от претендираната сума представлява санкция за незаконно присъединяване. Според ОУ, количествата доставена вода се отчитат посредством показания на водомер, в присъствието на потребителя или негов представител, който подписва показанията. Подобна е разпоредбата на чл.32, ал.4 от Наредбата. По делото не са представени карнети за процесния период, от които да се установи дали има подпис на ответника или негов представител. Няма данни и да са изпълнени условията за служебно начислявани количества вода според броя на обитателите, каквото е отразяването във фактурата за служебно начислена сума. Това представлява неизпълнение на задълженията на общите условия от страна на „В и К“ ЕООД, тъй като правилата относно периодичността и начините на отчитане на потребената вода са приети в полза и на двете страни по договора.

Във връзка с установяването на спорното облигационно отношение ищцовото дружество е ангажирало единствено фактури. Във фактурите е отразено, че получател на доставките е ответното дружество, както и че те касаят имот гр. Благоевград, ул. „Свобода“ № 1-лятна каравана, с индивидуален абонатен номер 4114441. Нито една от фактурите не е подписана за „получател“. Приложените към исковата молба фактури не формират база за фактическа констатация от такъв порядък. От гледна точка на гражданския процес фактурите представляват частни свидетелстващи документи, които отразяват изгодни за техния издател факти. След като те не са подписани от потребителя, доказателствената им стойност е ниска. Осчетоводяването им при ищеца също не е достатъчно за пълно установяване на интересувания настоящото производство факт. Вписванията в счетоводните книги следва да се анализират от съда във връзка с другите факти по делото (чл. 182 ГПК). Затова същите не се ползват със задължителна доказателствена сила, а стойността им се преценява на фона на цялата доказателствена съвкупност по делото (вж. в този смисъл Решение № 218 от 05.07.2011 г. на ВКС по гр. д. № 775/2010 г., III г.о.).

Представените по делото фактури и справка за доставени В и К услуги до процесния

обект, са едностранно съставени документи от ищцовото дружество и също не представляват доказателство за удостоверените в тях правнорелевантни обстоятелства, тъй като те също представляват частни свидетелстващи документи по смисъла на чл.180 ГПК, обективиращи изгодни за техния издател факти. В този смисъл те притежават само формална доказателствена сила за обстоятелството, че съдържа удостоверително изявление, направено от субекта, сочен като издател на фактурата, респ. на справката. Поради тези правни съображения съдът не приема за установени обстоятелствата, удостоверени в тези частни свидетелстващи документи. Представените фактури и счетоводните справки биха били годно доказателствено средство, в случай че счетоводството на ответника по отношение на удостоверените в тях стопански операции е било водено редовно съобразно разпоредбата на чл.55 ТЗ, респ. чл.182 ГПК, но в този случай, за да се приемат тези счетоводни записвания (по своето правно естество частни свидетелстващи документи, обективиращи изгодни за техния издател обстоятелства) за доказателства по делото, е необходимо обективизираните в тях факти да се подкрепят и от останалите събрани по делото доказателства. А такива не бяха събрани по делото. Не са представени карнети.

Съгласно чл. 154 ГПК всяка страна следва да докаже твърденията от нея факти, като при действие на диспозитивното начало на гражданския процес, недоказването от страна на „ВиК“ ЕООД на претендираното вземане налага отхвърляне на иска за главница. В случая ищецът, чиято е доказателствената тежест не стори искане за допускане и назначаване и на експертиза, като съдът намира, че в процесния случай с оглед липсата на представяне на каквито и да било други доказателства, не е задължен да допусне служебно експертиза, доколкото по този начин подпомага една от страните по делото.

С оглед изложеното, съдът намира, че ищецът не е доказал наличието на предпоставки за начисляване на количества вода, без същите да са отчитани през процесния период от време в имота, съответно не доказва за него да е доставяна и изразходвана вода или да са ползвани други ВиК услуги от ответника и той да е материалноправно легитимиран да отговаря за твърденията вземания. Твърденията му за констатирано незаконно присъединяване не могат да бъдат разглеждани в настоящото производство.

Ето защо, предявеният главен иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен, ведно с искането за законна лихва.

Поради неоснователността на иска за главница, неоснователен се явява и искът по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД за акцесорното вземане за обезщетение за забава в размер на 214, 56 лв., което обуславя и неговото отхвърляне.

По разноските.

Съгласно т.12 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк.д.№ 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422 вр. с чл. 415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските, както в исковото, така и в заповедното производство. В случая с оглед отхвърляне на исковите на ищеца не се дължат разноски както в заповедното, така и в исковото производство.

Ответникът е сторил искане за присъждане на разноски. Видно от представения договор за правна защита и съдействие, ответното дружество е заплатило в брой адвокатско възнаграждение в размер на 950, 00 лв. На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищцовото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответното сторените разноски за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от „В.... с ЕИКсътс седалище и адрес на управление: гр. Б... ул. „А... Ч..“ № ..., представлявано от В...Н... М... – управител, срещу "Е...., е адрес обл. Б....общ. Б... п.к. 2700, ул. “И... В..“ №.... представлявано от Управител А... Г... Т..., обективно кумулативно съединените установителни искиви претенции с правно основание чл. 422 от ГПК, във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 410 от ГПК, във връзка с чл.288, във връзка с чл.286 от ТЗ, във връзка с чл.79 от ЗЗД, във връзка с чл.294 от ТЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД за признаване за установено по отношение на „Е...“ Е... с ЕИК че има задължение към „В...“ Е... ЕИКв общ размер на 6365, 67 лв. (шест хиляди триста шестдесет и пет лева и шестдесет и седем стотинки), от които 6151, 11 лв. (шест хиляди сто петдесет и един лев и единадесет стотинки) – главница, представляващи стойността на доставена, но неизплатена ВиК услуга за периода от 18.08.2020 г. до 15.01.2021 г. и 214,56 лв. (двеста и четиринадесет лева и петдесет и шест стотинки) - лихва за забава, дължима за периода от 12.11.2020 г. до 17.03.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до съда до реалното изплащане на задължението, за които суми е издадена Заповед № 93820/26.04.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 1056/2021г. по описа на РС-Благоевград.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК „В.... с ЕИК...сътс седалище и адрес на управление: гр. Б..., ул. „А.. Ч...“ № ... представлявано от В... Н..М...– управител, да заплати на "Е.... е адрес обл. Б...общ. Б..., п.к. ..ул. “И...“ №..., представлявано от Управител Антон Герасимов Темнидолски сумата от 950, 00 лв. /деветстотин и петдесет лева/, представляваща сторени разноси в исковото производство за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Б.... окръжен съд в двуседмичен срок, считано от датата на връчване на препис от него до страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____